

ZDENKO VUKELIĆ

PRVI DAN, fotografije

RIJEKA, NARODNA ČITAONICA od 1. do 15. veljače 2011.

PRVI DAN

Knjiga postanka: "Prvog dana bi stvorena svjetlost"

Da, mi smo civilizacija svjetlosti. U mnogo čemu nas ona određuje; prostorno, vremenski i egzistencijalno. Naš vizualni perceptivni sustav, na formalnoj razini, uvjetovan je količinom i kvalitetom svjetla. Dakle, svjetlo nas višestruko determinira, ne samo na fizičkoj razini, već značajno oblikuje i naš duhovni habitus. I to sve od Prvog dana - Prvog dana nastajanja ove civilizacije ili Prvog dana našeg rođenja. Svejedno, jer svjetlo je prvo.

I evo nas u prostoru prve samostalne izložbe fotografija Zdenka Vukelića. U ovoj slikovnoj priči, putem dvadeset fotografija, autor nam bilježi mističnu snagu svjetla u kolopletu elemenata pažljivo biranih motiva. Vukelić snima samo svjetlo i njemu je prizor po svom sadržajnom inventaru važan, ali nije primaran i jedini koji određuje fotografsku sliku. Još preciznije određenje Vukelićevih fotografskih slika jest simbioza trenutnih svjetlosnih senzacija i permanentnog duhovnog stanja autora. Metafizička ideja svijeta i prostora su *in continuo* Vukelićeve dnevnosti ili egzistencije.

Većina snimatelja prvenstveno prepoznaju motiv i kao takav im je blizak, drag ili iz nekog razloga potreban i oni ga snimaju. Do te mjere su okupirani i zasićeni sadržajem snimane scene da uopće neosvješćuju osnovna svojstva medija u kojem djeluju i koji trebaju taj snimljeni motiv prvesti prostoru kreativne fotografije. Dakle, u svom radu ostaju samo na razini prepoznavanja motiva i za njih sve ostalo odradi tehnika, a da ni sami nisu svjesni kako i zašto.

Vukelićevo stvaranje ima najmanje tri faze ili tri dimenzije. Prva je oduševljenost svjetlosnim stanjima prostora i abijenta kojima se kreće i kao takve "hvata-uzima" u svoj aparat. Nakon ove prve elementarne faze slijedi obrada i stvaranje konačnog slikovnog prizora kakav je pred nama na ovoj izložbi. Treća dimenzija stvaralačkog rada je ustvari sveprisutni Vukelićev duhovni habitus koji u kontinuitetu prožima i prvu inicijalnu fazu i drugu stvaralačku. I polazište i utočište je autor. Vukelić zahvaća motiv širokokutnikom i već time imamo neobičnu perspektivu prikazanog motiva s elementima nadnaravnosti - fotografija **Requiem**. Karakter oblikovanog svjetla na ovoj fotografiji u potpunom je suglasju s motivom. Crkva-kapela na groblju je fokusirani simbol i konačnica u sveopćoj dezorijentiranosti današnjice. Dati motiv je plošan, bez detalja i suviše narativnosti, inače jedne od osobina fotografije. Odsutnost sadržajnog balasta ovaj motiv svodi na opći pojam, na simbol, na monument kraja, na, gle čuda, bespreglednost vječnosti. Silueta lica crkve i ograde groblja traje u fluidu sfumatoovskog zaleđa i nedefiniranog okružja. Ova fotografska slika svojom mističnošću živi tek naslućeni vječni mir. **Jutarnji dir** sudar je dviju krajnosti - čistog svjetla i krajnjeg mraka; afirmacije i negacije. Sve je crno, sve je mračno, skriveno, nedefinirano. Sunce (četvrti dan stvaranja) je emaniralo sebe na put jutarnjem šetaču. Prostor besciljnog hodača natkriljuju slobodom svoga leta ptice proročice. Izdužena sjena koja žuri ispred svog hodača kao da opominje i moli hodača da uspori i prvo nađe sebe. Izvrednom hrabrošću Vukelić je ovaj jutarnji prizor snimio na način koji je lišen tradicionalnosti - te bezgranične tehnicističke težnje fotografije da se na snimljenom sadržaju maksimalno iščitaju i najsitnije pojedinosti. Dakle, u nukleusu svoje ideje znao je, i to je napravio, da ne želi jutarnju romantičnu atmosferu gradske šetnice, nego je i grad i čovjeka zasjenio i zacrnio do točke kada to više nije niti Rijeka, niti su hodači Riječani, već ih je sveo na simbol, na univerzalnost. Iznegirao je i grad i čovjeka do provalije kad počinju vrištati svoju egzistencijalnu sudbinu. Samo, ako nije kasno? Sunce ovdje afirmira i daje nadu, a izgleda da nam to i te kako treba. Ili, pak, fotografija **Odlazak u noć**; snimljena je dužom ekspozicijom baš da proizvede efekt čovjeka u hodu meke i rastopljene forme, čovjeka nestvarna, čovjeka plinovita, čovjeka u nestajanju. Bojim se da to nije puko odlaženje u stvarnu brzoprolazeću noć, bojim se da je to jednosmjerni odlazak. Noć. Ovaj odlazeći i iščezavajući čovjek proizvodi i ostavlja vrlo jasno ocartanu sjenu sebe od sebe sama na pločniku - putu svog odlaska. Čovjek odlazi!

Vukelić je promišljen autor, simbolički snažan, misaono zahtjevan. On ozbiljnim pristupom s jasnom idejom i krajnjim konceptom snimljene prizore sapinje u svoj emocionalni i intelektualni svjetonazor i tako oplodene vlastitim bićem podastire javnosti. Snimljeni motiv obrađuje suvremenim alatima dok ne postigne željenu, unaprijed zamišljenu, atmosferu.

Vukelić kao autor kratko djeluje, ali se ipak u tom periodu profilirao u stvaraoca s jasnim i prepoznatljivim rukopisom.

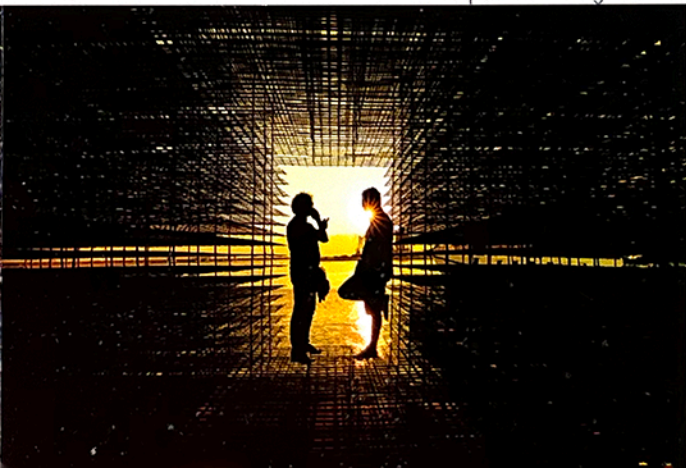

Requiem

U prolazu

U potrazi za odgovorom

Zdenko Vukelić

U rodnom Senju polazi osnovnu i srednju školu, a studij povijesti i povijesti umjetnosti završava na Filozofskom fakultetu u Zadru. Trenutno radi kao profesor povijesti u Medicinskoj školi u Rijeci.

Vukelićeva prva iskustva s fotografijom su iz vremena srednjoškolskog obrazovanja i studija. Uglavnom su to bila snimanja za potrebe nastave. Dakle, ništa značajno. Ozbiljniji pristup fotografiji kao slici i fotografiji kao mediju događa se unazad dvije-tri godine. Tragom jake unutrašnje motivacije upisuje Školu fotografije Fotokluba Rijeka te sudjeluje na nekoliko važnih domaćih i međunarodnih izložbi. Životna dob (rod. 1958.god.) s namnoženim iskustvom te studiozan i ozbiljan pristup slici kao vizualnoj senzaciji naznačuje njegov rad kao jasno ocrtano zrcalo suvremenosti. U izlagačkoj aktivnosti djeluje kratko te posebnim pristupom fotografiji uspijeva osvojiti nekoliko važnih nagrada i priznanja. Načinom i dinamikom rada spada u aktivnije članove Fotokluba Rijeka.

Fotografije su mu objavljivane u fotografskim časopisima (*Digital foto*, *Fotomag*, *ReFoto*) i na internetskim portalima.

Sudjelovao je na sljedećim izložbama:

- 12. Podravski salon kolekcija umjetničke fotografije *Đurđevac Salon*, Đurđevac; Galerija *Stari grad*
- 1. Međunarodna izložba *Grad i voda, voda i grad*; Rijeka, Filodrammatica
- 15. Međunarodna izložba fotografije *Otok i more*; Kukuljica, Galerija *Otok*
- Nacionalni bienalni 4. Salon fotografije *Minijature*; Beli Manastir, Centar za kulturu grada Belog Manstira
- Međunarodna izložba fotografije 2010. g., 33. *Zagreb salon*; Zagreb, Mimara
- 8. *Salon međuklupske hrvatske fotografije Fotokluba Color Rijeka*; Rijeka, Državni arhiv u Rijeci
- *Izložba finalista natječaja Igra svjetlosti časopisa ReFoto*; Ušće, Beograd
- Skupna izložba polaznika Škole fotografije *Fotokluba Rijeka*; Galerija OK K.U.N.S., Rijeka

Priznanja i nagrade:

- Diploma s 1. Međunarodne izložba *Grad i voda, voda i grad*; Rijeka, Filodrammatica
- 1. mjesto u kategoriji fotografije čitatelja u časopisu *DigitalFoto*
- 1. mjesto na natječaju *Zdrav život* internetskog portala *Ptičica*
- Fotografija tjedna na natjecanju *ePix* na www.fotosafari.hr u kontekstu fotografije zaslona
- 2. mjesto na natječaju časopisa *ReFoto Igra svjetlosti* (nagrada fotoaparata Samsung NX 100)

Izdavač: fotoklub RIJEKA, Za izdavača: Borislav Božić, Grafička priprema: Edvard Bego, Tisak: Tiskara Sušak, Naklada: 100 komada
Rad Fotokluba Rijeka financijski pomažu Grad Rijeka, Primorsko-goranska županija i Ministarstvo kulture RH

Izloženo je 19 monokromnih fotografija i jedna u boji

Odlazak u noć

